

РЕШЕНИЕ

№ 919

гр. София, 14.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 22.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **12167** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано по жалба на М. И. А., без гражданство, [дата на раждане] в [населено място], Палестинска окупирана територия, ЛНЧ: [ЕГН], с адрес за призоваване: Помещение от затворен тип /ПЗТ/ - Б. към РПЦ-С. на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, [населено място], [улица], срещу Решение № РПЗТ – 18 от 19.09.2019 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България /ДАБ при МС/, с което жалбоподателя е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят счита, че оспореният акт е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Подробни съображения излага в депозираната пред съда жалба. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се явява лично, представлява се от адв. В., като моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорения административен акт като незаконосъобразен и необоснован. Не претендира разноски.

Ответникът – Председателят на ДАБ при МС, редовно уведомен не се явява,

представява се от юрисконсулт К., която моли съда да отхвърли депозираната жалба, като потвърди оспорения административен акт като правилен и законосъобразен. Не претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Оспореният акт е връчен на своя адресат на 03.10.2019 г. на основание чл. 76, ал. 5 от ЗУБ, като жалбоподателят е запознат с неговото съдържание на 09.10.2019 г., а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящето производство е депозирана до съда на 16.10.2019 г. в преклузивния 14-дневен срок. Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ. Съдът намира, че за жалбоподателя е налице правен интерес от оспорване на процесното Решение, тъй като последното непосредствено засяга законни интереси на Ф. А. и създава за него задължения. Предвид, което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като взе предвид оплакванията, изложени в жалбата и след като извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, Съдът достигна до следните изводи:

Решение № РПЗТ-18/19.09.2019 г. е постановено от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 45в, ал. 1 от ЗУБ. Решението е поставено в установената от закона писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Не е спорно между страните, че жалбоподателят М. И. А. е чужденец, търсещ закрила по смисъла на определението, дадено в § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Този факт се установява и с приетите по делото: Молба с рег. № РД09-1457/19.08.2019 г. по описа на ДАБ при МС. От представената административна преписка се установява, че производството за предоставяне на международна закрила не е приключило със съответния административен акт, с който да уважена или отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила.

Съгласно приложимата норма на чл. 45а от ЗУБ за своевременно разглеждане на молбата за международна закрила или за осигуряване участието на чужденеца, търсещ такава закрила, председателят на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице може да разпореда задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията.

В разпоредбата на чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ е предвидено, че когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, при наличие на някоя от изрично посочените в т. 1 – т. 4 предпоставки, включително когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред.

В настоящия случай административният орган е обосновал решението за принудително настаняване на М. И. А. в помещение от затворен тип, поради постъпило писмо с вх. № 2-58/16.09.2019 г. от Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/, от което е установено, че спрямо същия следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 45б, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Освен това е изложил съображения, че в хода на производството са събрани доказателства, опровергаващи първоначалните данни, че чужденецът е непълнолетен, че е роден в Газа и че е лице без гражданство.

От така представените писмени доказателства /рентгенография, декларация по чл.30 ал.1т.3 от ЗУБ, протокол за проведено интервю -л.18, 33,55/, настоящият съдебен състав, счита, че жалбоподателят попада в хипотезата на чл. 45, ал. 1, т. 1 от ЗУБ, поради което по отношение на него са били налице материалноправните предпоставки на посочената разпоредба за настаняване в център от затворен тип.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, без да са налице отменителните основания по чл. 146, т. 1 – 5 от АПК и не са налице сочените основания за неговата отмяна. Жалбата като неоснователна, следва да се отхвърли.

Разноски по делото не се претендират от страните, поради което съдът не дължи произнасяне по дължимостта им.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. И. А., без гражданство, [дата на раждане] в [населено място], Палестинска окупирана територия, ЛНЧ: [ЕГН], с адрес за призоваване: Помещение от затворен тип /ПЗТ/ - Б. към РПЦ-С. на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, [населено място], [улица], срещу Решение № РПЗТ – 18 от 19.09.2019 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което жалбоподателя е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване или касационен протест.

СЪДИЯ: